

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **K. W.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 28 maja 2025 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanej

od prawomocnego wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu

z dnia 28 października 2024 r., sygn. akt II K 350/24

**uchyla zaskarżony wyrok łączny i umarza postępowanie w
przedmiocie wydania wyroku łącznego, zaś kosztami procesu
obciąża Skarb Państwa.**

Małgorzata Gierszon Dariusz Świecki Andrzej Tomczyk

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu w toku postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego ustalił, że K. W. została skazana następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 25 lutego 2022 r., w sprawie o sygn. akt II K 763/21, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k., popełnione w dniu 25 listopada 2019 r.,

II. Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 4 lipca 2023 r. w sprawie o sygn. akt II K 691/20:

- na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby za ciąg 19 przestępstw z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k., popełnionych w dniach 21.12.2018 r., 22.12.2018 r., 30.12.2018 r., 6.01.2019 r., 17.01.2019 r., 19.01.2019 r., 20.01.2019 r., 26.01.2019 r., 27.01.2019 r., 30.01.2019 r., 31.01.2019 r., 1.02.2019 r., 3.02.2019 r., 15.02.2019 r., 16.02.2019 r. i 21.02.2019 r.

- na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 20 złotych każda za ciąg 2 przestępstw z art. 270 § 1 k.k. popełnionych w dniach 9.02.2019 r. i 21.02.2019 r.

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu, wyrokiem łącznym z dnia 28 października 2024 r., sygn. akt II K 350/24, orzekł w następujący sposób:

1. stosując na podstawie art. 81 ust. 2 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 przepisy o karze łącznej obowiązujące od dnia 24.06.2020 r., na podstawie art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k., art. 89 § 1a i § 1b k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k., połączył K. W. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 25 lutego 2022 r., w sprawie o sygn. akt II K 763/21 oraz Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 4 lipca 2023 r. w sprawie o sygn. akt II K 691/20, i orzekł wobec skazanej K. W. karę łączną w wysokości 7 miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w sprawie objęcia wyrokiem łącznym kary grzywny orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 4 lipca 2023 r. w sprawie o sygn. akt II K 691/20;

3. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od skazanej na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków w wysokości 260,28 zł.

Wyrok ten uprawomocnił się bez zaskarżenia w dniu 22 listopada 2024 r.

Kasację od tego wyroku łącznego wniósł Prokurator Generalny, zaskarżając go w całości na korzyść skazanej. Zarzucił mu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego - art. 85 § 1 k.k., polegające na objęciu wyrokiem łącznym kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec K. W. z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 2 lat próby na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 25 lutego 2022 r. o sygn. akt II K 763/21, prawomocnego z dniem 8 kwietnia 2022 r., mimo że kara ta nie podlegała łączeniu z uwagi na upływ terminu określonego w art. 75 § 4 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 września 2023 r., co nadto skutkowało rażąco obrazą art. 572 k.p.k. poprzez wydanie wyroku łącznego pomimo braku ku temu warunków.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego na podstawie art. 572 k.p.k.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Kasacja ta jest w całości oczywiście zasadna i dlatego zasługiwała na uwzględnienie (art. 535 § 5 k.p.k.), trafnie skarżący zidentyfikował bowiem uchybienie, jakiego dopuszczono się w zaskarżonym wyroku, skutkujące rażąco obrazą art. 572 k.p.k. poprzez wydanie wyroku łącznego pomimo braku ku temu warunków.

Otóż wyrokiem Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 25 lutego 2022 r., sygn. akt II K 763/21, K. W. została skazana na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 2 lat próby. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 8 kwietnia 2022 r. Powyższe oznacza, że zarządzenie wykonania orzeczonej nim kary pozbawienia wolności mogło nastąpić nie później niż w ciągu 6 miesięcy od zakończenia okresu próby, tj. do dnia 8 października 2024 r. Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu procedując w przedmiocie wydania wyroku

łącznego nie uwzględnił, że upłynął określony w art. 75 § 4 k.k. termin pozwalający na zarządzenie wykonania kary.

Wprawdzie aktualne brzmienie art. 75 § 4 k.k. (ustalone na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw; Dz. U. z 2022, poz. 2600), przewiduje, że zarządzenie wykonania kary nie może nastąpić później niż w ciągu roku od zakończenia okresu próby, to jednak sytuację skazanej K. W. na gruncie rozpoznawanej sprawy kształtuje przepis art. 4 § 1 k.k., stosowania którego wskazana nowelizacja nie wyłączyła (por. postanowienie SN z dnia 11 czerwca 2024 r., II KK 192/24). Czyn, za który K. W. została skazana w sprawie Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu o sygn. akt II K 763/21 został popełniony w dniu 25 listopada 2019 r., a zatem w czasie, gdy obowiązywał art. 75 § 4 k.k. w poprzednim brzmieniu. Nie ulega przy tym wątpliwości, że brzmienie art. 75 § 4 k.k. sprzed nowelizacji jest względniejsze dla sprawcy niż aktualne.

Trafnie więc wywodzi skarżący, że opisana sytuacja wykluczała możliwość objęcia karą łączną probacyjną karę pozbawienia wolności orzeczoną wobec K. W. w sprawie Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu o sygn. akt II K 763/21, gdyż wydaniu wyroku łącznego sprzeciwia się sytuacja, gdy wymierzona kara za pozostające w realnym zbiegu przestępstwo, w czasie orzekania w przedmiocie kary łącznej, nie mogła być już wykonana i nigdy do wykonania nie może zostać wprowadzona.

W tych okolicznościach Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu obejmując wyrokiem łącznym wskazaną karę pozbawienia wolności i łącząc tę karę z probacyjną karą roku pozbawienia wolności orzeczoną wobec K. W. w sprawie Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu o sygn. akt II K 691/20, dopuścił się rażącego naruszenia prawa (art. 572 k.p.k.), które miało istotny wpływ na treść zapadłego orzeczenia. W jego następstwie doszło bowiem do wydania wyroku łącznego pomimo braku ku temu warunków, co wskutek orzeczenia kary łącznej w wymiarze 7 miesięcy pozbawienia wolności, doprowadziło do pogorszenia sytuacji skazanej poprzez wymierzenie jej kary pozbawienia wolności o charakterze bezwzględny.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w wyroku.

[J.J.]

[r.g.]

Małgorzata Gierszon Dariusz Świecki Andrzej Tomczyk